

TEDU-46: C# căn bản đến nâng cao

Contents

Bài 1: Giới thiệu về ngôn ngữ C# và .NET Platform	4
Giới thiệu khoá học	4
Giới thiệu .NET	5
Lịch sử phát triển.....	6
Ngôn ngữ C#.....	6
Bài 2: Cài đặt Visual Studio Community 2022 và giới thiệu giao diện.....	6
Cài đặt môi trường	6
Giới thiệu giao diện Visual Studio	7
Bài 3: Viết chương trình C# đầu tiên	7
Bài 4: Tổng quan về khái niệm kiểu dữ liệu và biến.....	7
Khái niệm về biến	7
Khái niệm kiểu dữ liệu	7
Cách khai báo biến.....	9
Cách khai báo biến với các kiểu dữ liệu tiêu biểu	9
Bài 5: Tìm hiểu về các kiểu dữ liệu hay dùng nhất.	9
Khai báo giá trị với giá trị mặc định.....	9
Khái niệm CLS và CTS.....	11
Bảng tổng hợp một số kiểu dữ liệu cơ bản	12
Kiểu string	14
Lưu ý	14
Bài 6: Thực hành về kiểu int, float, double	14
Bài 7: Kiểu dữ liệu String.....	15
Bài 8: Quy tắc code chuẩn	15
Bài 9: Kiểu tham trị và kiểu tham chiếu.....	15
Kiểu tham trị (Value Type)	16
Kiểu tham chiếu.....	16
Bộ nhớ Stack và Heap	17
So sánh giữa Stack và Heap.....	17
So sánh cấp phát tĩnh và cấp phát động	17
Tóm lại.....	18

Bài 10: Nhập xuất cơ bản với màn hình Console	19
Ứng dụng Console là gì?.....	19
Xuất dữ liệu với Console	19
Nhập dữ liệu với Console.....	24
Bài 11: Chuyển đổi kiểu dữ liệu (Type Casting).....	27
Implicit Casting (chuyển đổi ngầm định tự động)	28
Explicit Casting (chuyển đổi tường minh bằng tay).....	28
Khác nhau giữa casting, parsing và converting	28
Casting: là chuyển 1 giá trị từ kiểu này sang kiểu khác hoặc xuất ra lỗi	28
Conversion: Là cố chuyển một kiểu đối tượng sang kiểu khác, ít lỗi hơn nhưng chậm hơn	29
Parsing: Là cố chuyển một chuỗi sang một kiểu nguyên thuỷ	29
Khác nhau giữa Parse và Convert	29
TryParse()	29
Từ khoá mới	29
Từ khoá is: Sử dụng để kiểm tra nếu một giá trị cụ thể là một kiểu cụ thể.....	29
Từ khoá as: Sử dụng để chuyển một object từ một kiểu sang một kiểu khác.....	29
Từ khoá typeof: Trả về kiểu của một đối tượng.....	30
Tổng kết	30
Bài 12: Hằng số (const)	31
Bài 13: Bài tập tổng kết chương 1	32
Bài 14: Method.....	32
Phương thức là gì?	32
Cú pháp khai báo	32
Void method.....	34
Ví dụ thực hành	34
Bài 15: Exception Handler	34
Khái niệm Exception	34
Từ khoá	34
Cú pháp xử lý.....	35
Các lớp Exception của hệ thống	36
Ví dụ.....	36
Bài 16: Toán tử (operators).....	36
Bài 17: Cấu trúc điều khiển if else	37

Bài 18: Cấu trúc điều khiển Swith case	38
Bài 19: Vòng lặp (loop)	39
Các kiểu vòng lặp.....	39
Vòng lặp while.....	40
Vòng lặp do...while	41
Vòng lặp for.....	43
Vòng lặp foreach	44
Câu lệnh break.....	46
Câu lệnh continue.....	48
Bài 20: Bài tập kết thúc chương 2	50
Bài 21: Lập trình hướng đối tượng.....	50
Giới thiệu về Class và Object.....	50
Sử dụng Constructor (1 constructor và nhiều constructor).....	51
Phạm vi truy cập (Access Modifiers).....	51
Tạo và sử dụng đối tượng.....	52
Từ khoá this.....	52
Thuộc tính (Properties).....	52
Trường dữ liệu của lớp	52
Thuộc tính, bộ truy cập accessor setter/getter	52
Tìm hiểu tính đóng gói lập trình hướng đối tượng	54
Bài 22: Sử dụng mảng (Arrays).....	54
Giới thiệu về mảng	54
Khai báo và khởi tạo mảng.....	55
Khai báo	55
Khai báo và khởi tạo	55
Gán giá trị cho một mảng.....	56
Thực hành tạo mảng và truy xuất giá trị.....	56
Lặp qua mảng	56
Mảng 2 chiều.....	56
Jagged Array.....	57
Bài 23: Tổng quan về Generic và Non-Generic Collection	57
Bài 24: Các loại Collection.....	58
Lists.....	58

Dictionaries	58
Queue & Stack.....	58
Bài 25: Cách debug ứng dụng C#.....	59
Bài 26: Tính chất kế thừa (Inheritance)	59
Giới thiệu về tính chất kế thừa.....	59
Ví dụ demo	59
Từ khoá virtual và override	59
Bài 27: Tìm hiểu về Interface	59
Bài 28: Giới thiệu về IEnumerator và IEnumerable	59
Bài 29: Tính đa hình (Polymorphism)	59
Giới thiệu tính đa hình.....	59
Từ khoá sealed	59
Abstract class	59
Interface và abstract class.....	59
Ví dụ về đọc ghi 1 file.....	59
Bài 30: Tính trừu tượng (Abstraction)	59
Bài 31: Sử dụng kiểu tập hợp (Enum)	59
Bài 32: Sử dụng Math class	59
Bài 33: Sử dụng DateTime	59
Bài 34: Kiểu Nullable.....	59
Bài 35: Hiểu và sử dụng Lamda Expression.....	59
Bài 36: Sử dụng Multithreads	59
Bài 36: Tổng kết khoá học.....	59
Tổng kết những vấn đề đã học.....	59
Các vấn đề cần tìm hiểu thêm (chưa nằm trong khoá học).....	59

Bài 1: Giới thiệu về ngôn ngữ C# và .NET Platform

Giới thiệu khoá học

- Đây là khoá học hướng dẫn cho các bạn chưa biết gì về C# muốn theo lập trình C# và .NET.
- Trong quá trình học các bạn nhớ like và share video nếu thấy hữu ích. Các bạn cũng có thể comment để hỏi bất cứ vấn đề gì chưa rõ.
- Khoá học này làm nền tảng cho các khoá học khác tại TEDU.COM.VN.
- Sau khoá học này mình sẽ ra mắt khoá học nâng cao hơn về C# ví dụ như WPF.

- Các bạn có thể join vào link Group facebook hoặc Discord của TEDU ở link mô tả Video.
- Các bạn có thể download tài liệu này tại lớp học khoá học TEDU-46 (Lập trình C# toàn tập cho người mới bắt đầu) trên trang web chính thức TEDU.COM.VN

Giới thiệu .NET

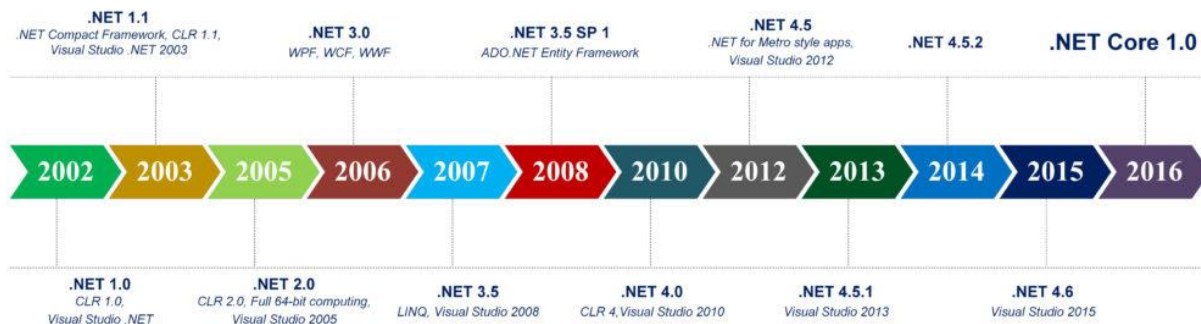
- Giới thiệu về .NET Platform là một nền tảng thống nhất phát triển nhiều loại ứng dụng từ Mobile, Desktop cho đến Web được phát triển bởi Microsoft.
- .NET Framework được Microsoft đưa ra chính thức từ năm 2002. .NET Framework chỉ hoạt động trên Windows. Những nền tảng ứng dụng như WPF, Winforms, ASP.NET (1-4) hoạt động dựa trên .NET Framework.
- Mono là phiên bản cộng đồng nhằm mang .NET đến những nền tảng ngoài Windows. Mono được phát triển chủ yếu nhằm xây dựng những ứng dụng với giao diện người dùng và được sử dụng rất rộng rãi: Unity Game, Xamarin...
- Cho đến năm 2013, Microsoft định hướng đi đa nền tảng và phát triển .NET core. .NET core hiện được sử dụng trong các ứng dụng Universal Windows platform và ASP.NET Core. Từ đây, C# có thể được sử dụng để phát triển các loại ứng dụng đa nền tảng trên các hệ điều hành khác nhau (Windows, Linux, MacOS,)

.NET – A unified platform

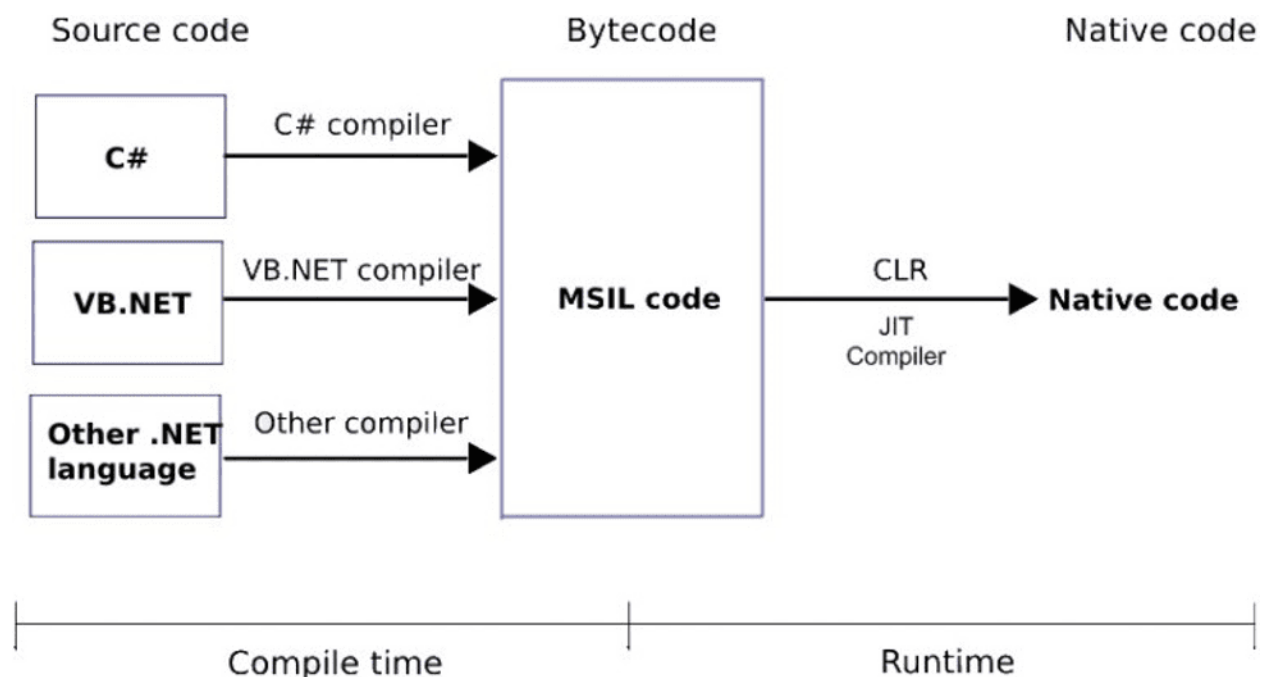
Lịch sử phát triển

The release history of .NET Framework

Ngôn ngữ C#

- C# (hay C sharp) là một ngôn ngữ lập trình đơn giản, được phát triển bởi đội ngũ kỹ sư của Microsoft vào năm 2000.
- C# là ngôn ngữ lập trình hiện đại, hướng đối tượng và được xây dựng trên nền tảng của hai ngôn ngữ mạnh nhất là C++ và Java.

- Lịch sử phiên bản C#: [The history of C# - C# Guide | Microsoft Docs](#)

Bài 2: Cài đặt Visual Studio Community 2022 và giới thiệu giao diện

Cài đặt môi trường

1. Download Visual Studio 2022 tại: <https://visualstudio.microsoft.com/> sau đó cài đặt trực tiếp trên máy.
2. Download .NET 6 SDK tại: <https://dotnet.microsoft.com/en-us/download/dotnet/6.0>

3. Test thử xem đã cài đặt thành công hay chưa? Bằng cách mở cửa sổ CMD gõ **dotnet –list-sdks**

Giới thiệu giao diện Visual Studio

- Màn hình khởi động
- Các cửa sổ cần thiết
- Tuỳ chỉnh giao diện

Bài 3: Viết chương trình C# đầu tiên

1. Giới thiệu cấu trúc chương trình HelloWorld
2. Giới thiệu về file Program.cs
3. Giới thiệu về namespace, class và method
4. Câu lệnh Console.WriteLine()

Tham khảo: <https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/core/tutorials/top-level-templates>

Bài 4: Tổng quan về khái niệm kiểu dữ liệu và biến

Khái niệm về biến

- Biến là một khái niệm cơ bản và quan trọng nhất của tất cả các ngôn ngữ lập trình.
- Biến là một không gian chứa một giá trị dữ liệu, và có thể được gán đi gán lại các giá trị khác nhau trên cùng 1 biến.
- Biến cấu tạo bởi kiểu dữ liệu, tên biến và dữ liệu lưu trong biến (có thể có hoặc chưa có)

Khái niệm kiểu dữ liệu

- Các bạn quan sát ở trên bàn có rất nhiều các loại thức ăn khác nhau như thịt, rau, nước chấm, nước hoa quả...đây chính là các loại kiểu dữ liệu khác nhau vì chúng có các đặc tính vật lý khác nhau.

- Chúng ta cần có các vật chứa khác nhau để chứa các loại thức ăn khác nhau: như cốc để đựng nước hoa quả, đĩa để đựng thịt, nồi để đựng nước lẩu, bát để đựng nước chấm → Đây chính là các biến để lưu trữ dữ liệu.
- Như vậy với mỗi loại dữ liệu chúng ta cần một kiểu dữ liệu tương ứng để lưu trữ loại dữ liệu đó. Ví dụ: Không thể đổ nước hoa quả vào một cái đĩa hay thịt vào một cái cốc nước. Vẫn được nhưng không ai làm thế cả.

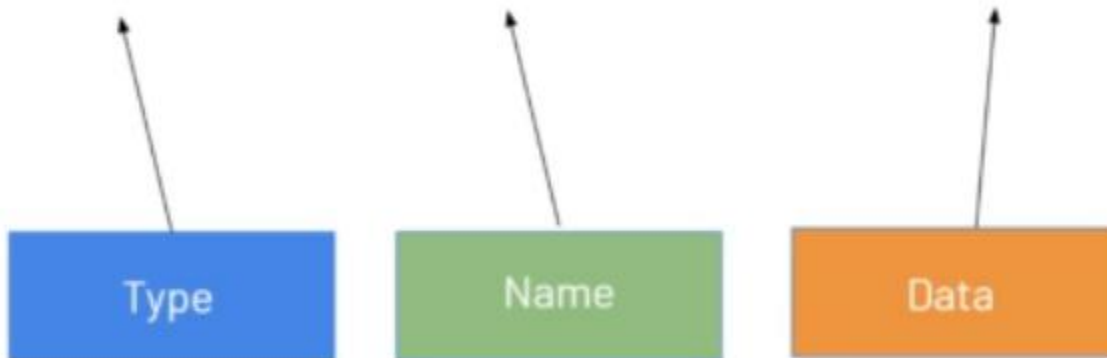
Type

Name

Data

Cách khai báo biến

```
int iAmANumber = 5;
```


Cách khai báo biến với các kiểu dữ liệu tiêu biểu

```
float pi = 3.1415;
```

```
bool isGPSEnabled = true;
```

```
string myName = "Denis";
```

```
char at = '@';
```

Bài 5: Tìm hiểu về các kiểu dữ liệu hay dùng nhất.

Khai báo giá trị với giá trị mặc định

1. Gán giá trị mặc định cho biến khi khai báo

```
public class Lecture {  
  
    int age = 15; // This is a variable of type integer  
  
    public static void Main(string[] args){  
  
        Console.WriteLine(age); // Output will be 15  
  
    }  
  
}
```

2. Gán lại giá trị cho biến

```
public class Lecture {  
  
    int age = 15;  
  
    public static void Main(string[] args){  
  
        age = 20; // New value gets assigned  
  
        Console.WriteLine(age); // Output will be 20  
  
    }  
  
}
```

3. Khai báo mà không gán thì biến sẽ có giá trị là giá trị mặc định của kiểu dữ liệu đó.

```
public class Lecture {

    int age; // default value assigned = 0

    public static void Main(string[] args){

        Console.WriteLine(age); // Output will be 0

    }

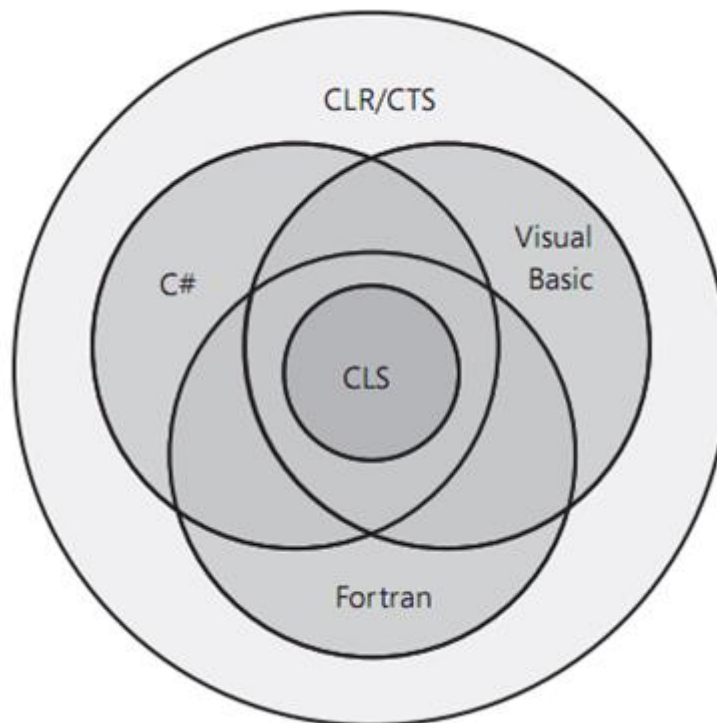
}
```

Khái niệm CLS và CTS

4. Common Type System (CTS): .NET framework hỗ trợ nhiều ngôn ngữ và đều dùng một thành phần gọi là hệ thống kiểu chung CTS trong CLR. CTS hỗ trợ một loạt kiểu và toán tử có thể thấy trong hầu hết các ngôn ngữ lập trình nên gọi một ngôn ngữ từ một ngôn ngữ khác sẽ không yêu cầu chuyển kiểu. Dẫn đến chúng ta có thể xây dựng các ứng dụng .NET sử dụng cả ngôn ngữ VB.NET lẫn C#, C++...

- 5.
6. Common Language Specification (CLS): Đặc tả ngôn ngữ chung CLS là một tập con của CTS, nó định nghĩa một tập các quy tắc cho phép liên kết hoạt động trên nền tảng .NET. Các quy tắc này sẽ trợ giúp và chỉ dẫn cho các nhà thiết kế compiler của hãng thứ 3 hoặc những người muốn xây dựng thư viện dùng chung.

7.

Bảng tổng hợp một số kiểu dữ liệu cơ bản

Nhóm	Kiểu dữ liệu	Kích thước (bytes)	Ý nghĩa	.NET Type (CTS)
Kiểu số nguyên (Giá trị mặc định là 0)	byte	1	Số nguyên dương không dấu có giá trị từ 0 đến 255 .	System.Byte
	sbyte	1	Số nguyên có dấu có giá trị từ - 128 đến 127	System.SByte
	short	2	Số nguyên có dấu có giá trị từ - 32,768 đến 32,767	System.Int16
	ushort	2	Số nguyên không dấu có giá trị từ 0 đến 65,535	System.UInt16
	int	4	Số nguyên có dấu có giá trị từ - 2,147,483,647 đến 2,147,483,647	System.Int32

	uint	4	Số nguyên không dấu có giá trị từ 0 đến 4,294,967,295	System.UInt32
	long	8	Số nguyên có dấu có giá trị từ - 9,223,370,036,854,775,808 đến 9,223,370,036,854,775,807	System.Int64
	ulong	8	Số nguyên không dấu có giá trị từ 0 đến 18,446,744,073,709,551,615	System.UInt64
Kiểu ký tự (Giá trị mặc định là '\0')	char	2	Chứa một ký tự Unicode	System.Char
Kiểu logic (Giá trị mặc định là false)	bool	1	Chứa 1 trong 2 giá trị logic là true hoặc false	System.Boolean
Kiểu số thực (Giá trị mặc định là 0)	float	4	Kiểu số thực dấu chấm động có giá trị dao động từ $\pm 1.5 \times 10^{-45}$ to $\pm 3.4 \times 10^{38}$, với 7 chữ số có nghĩa. Thường sử dụng cho các thư viện đồ hoạ cần yêu cầu sức mạnh xử lý cao.	System.Single
	double	8	Kiểu số thực dấu chấm động có giá trị dao động từ $\pm 5.0 \times 10^{-324}$ to $\pm 1.7 \times 10^{308}$, với 15, 16 chữ số có nghĩa. Thường dùng cho các tính toán thực tế phổ biến ngoại trừ tài chính.	System.Double
	decimal	16	Kiểu số thực có dấu chấm động có giá trị giao động từ $\pm 1.0 \times 10^{-28}$ to $\pm 7.9228 \times 10^{28}$. Có độ chính xác đến 28 con số và giá trị thập phân, được dùng trong tính toán tài chính. Thường dùng cho các ứng	System.Decimal

			dụng tài chính có độ chính xác cao.	
--	--	--	-------------------------------------	--

Kiểu string

- Kiểu string khác với các kiểu trên là kiểu dữ liệu tham chiếu dùng để lưu chuỗi ký tự văn bản.
- Nếu không gán giá trị thì mặc định giá trị của kiểu String sẽ là null

Lưu ý

- Kiểu dữ liệu có miền giá trị lớn hơn sẽ chứa được kiểu dữ liệu có miền giá trị nhỏ hơn. Như vậy biến kiểu dữ liệu nhỏ hơn có thể gán giá trị qua biến kiểu dữ liệu lớn hơn (sẽ được trình bày trong phần tiếp theo).
- Giá trị của kiểu **char** sẽ nằm trong dấu **' '** (nháy đơn).
- Giá trị của kiểu **string** sẽ nằm trong dấu **" "** (nháy kép).
- Giá trị của biến kiểu **float** phải có chữ **F** hoặc **f** làm hậu tố.
- Giá trị của biến kiểu **decimal** phải có chữ **m** hoặc **M** làm hậu tố.
- Trừ kiểu string, tất cả kiểu dữ liệu trên đều **không được có giá trị null**:
 - Null là giá trị rỗng, không tham chiếu đến vùng nhớ nào.
 - Để có thể gán giá trị null cho biến thì ta thêm ký tự **?** vào sau tên kiểu dữ liệu là được. Ví dụ: **int?** hay **bool?** . . .

Bài 6: Thực hành về kiểu int, float, double

```
int number1 = 10;
int number2 = 12;
int number3, number4, number5;

int sum = number1 + number2;

Console.WriteLine("Sum of " + number1 + " and " + number2 + ": " +
sum);

float floatNumber1 = 1.2f;
float floatNumber2 = 1.3f;

float sumFloat = floatNumber1 + floatNumber2;
float divFloat = floatNumber1 / floatNumber2;
float multiFloat = floatNumber1 * floatNumber2;

Console.WriteLine("Sum of " + floatNumber1 + " and " + floatNumber2 +
": " + sumFloat);
Console.WriteLine("Division of " + floatNumber1 + " for " +
floatNumber2 + ": " + divFloat);
Console.WriteLine("Multiple of " + floatNumber1 + " for " +
floatNumber2 + ": " + multiFloat);

Console.Read();
```

Bài 7: Kiểu dữ liệu String

```
string myName = "Bach Ngoc Toan";
string[] myNames = myName.Split(' ');
Console.WriteLine("My name is: " + myName);
Console.Read();
```

Bài 8: Quy tắc code chuẩn

1. Quy tắc đặt tên
 - a. Tên file
 - b. Tên biến
 - c. Tên phương thức
 - d. Tên class
2. Comment
 - a. Comment 1 dòng
 - b. Comment nhiều dòng
 - c. Comment XML

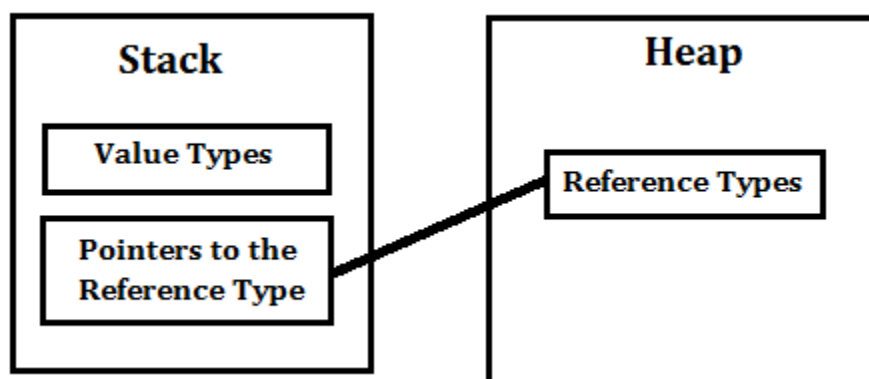
Tham khảo: <https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/csharp/fundamentals/coding-style/coding-conventions>

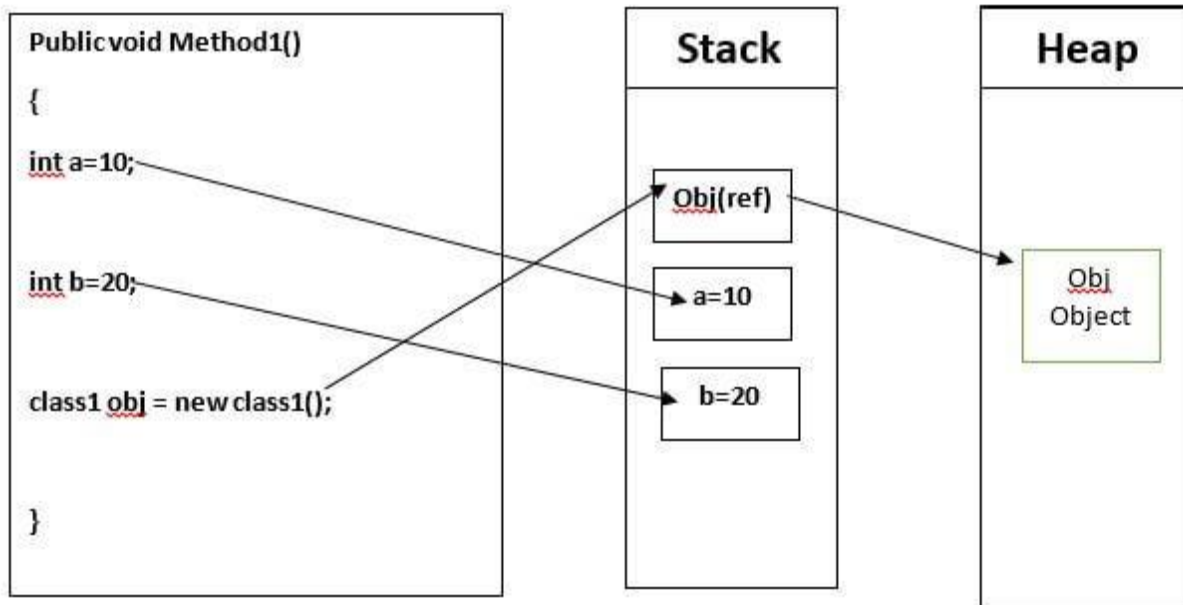
<https://github.com/ktaranov/naming-convention/blob/master/C%23%20Coding%20Standards%20and%20Naming%20Conventions.md>

Bài 9: Kiểu tham trị và kiểu tham chiếu

Trong các kiểu của .NET Framework chúng ta có 2 kiểu là Value Type (kiểu tham trị) và Reference Type (kiểu tham chiếu).

- Kiểu tham trị lưu trực tiếp dữ liệu trong bộ nhớ Stack
- Kiểu tham chiếu chỉ lưu địa chỉ trong Stack còn giá trị biến nằm ở nơi khác (Heap)

Kiểu tham trị (Value Type)

Một kiểu tham trị lưu nội dung của nó trong bộ nhớ cấp phát là Stack. Khi chúng ta tạo một biến kiểu tham trị thì một vùng nhớ sẽ được cấp phát để lưu giá trị của biến một cách trực tiếp.

Nếu bạn gán nó cho một biến khác thì giá trị sẽ được copy trực tiếp và cả 2 biến sẽ làm việc độc lập.

Các kiểu dữ liệu tham trị trong .NET:

- Các kiểu số nguyên
- Kiểu số thực
- Kiểu logic bool
- Kiểu ký tự char
- Kiểu struct
- Enum

Kiểu tham chiếu

Kiểu tham chiếu được dùng để lưu một giá trị tham chiếu (địa chỉ ô nhớ) của một đối tượng nhưng không lưu trữ đối tượng đó.

Bởi vì kiểu tham chiếu chỉ lưu địa chỉ của ô nhớ của biến thay vì lưu giá trị của biến, nên khi gán một biến tham chiếu cho một biến khác thì nó không copy data mà nó chỉ copy địa chỉ tham chiếu.

Nên cả 2 biến sẽ cùng tham chiếu đến một địa chỉ giống nhau trên bộ nhớ Heap.

Điều này có nghĩa khi một biến tham chiếu không được dùng nữa, nó sẽ được đánh dấu cho Garbage collection.

Các kiểu dữ liệu tham chiếu:

- Classs
- Object
- Array
- Indexer
- Interface

Bộ nhớ Stack và Heap

Stack là bộ nhớ cấp phát tĩnh còn Heap là bộ nhớ cấp phát động, cả 2 đều được lưu trữ trên RAM của máy tính.

Bạn có thể dùng Stack nếu bạn biết chắc độ lớn của dữ liệu cần lưu trước khi biên dịch chương trình, nó không được quá lớn.

Bạn có thể dùng heap nếu bạn không biết chính xác độ lớn dữ liệu bạn sẽ cần ở lúc chạy hoặc nếu bạn cần cấp phát rất nhiều dữ liệu.

Trong ứng dụng mutiple thread, mỗi một thread sẽ có một stack riêng nhưng chúng sẽ chia sẻ bộ nhớ heap. Stack là riêng cho từng thread còn heap là chia sẻ cho toàn ứng dụng.

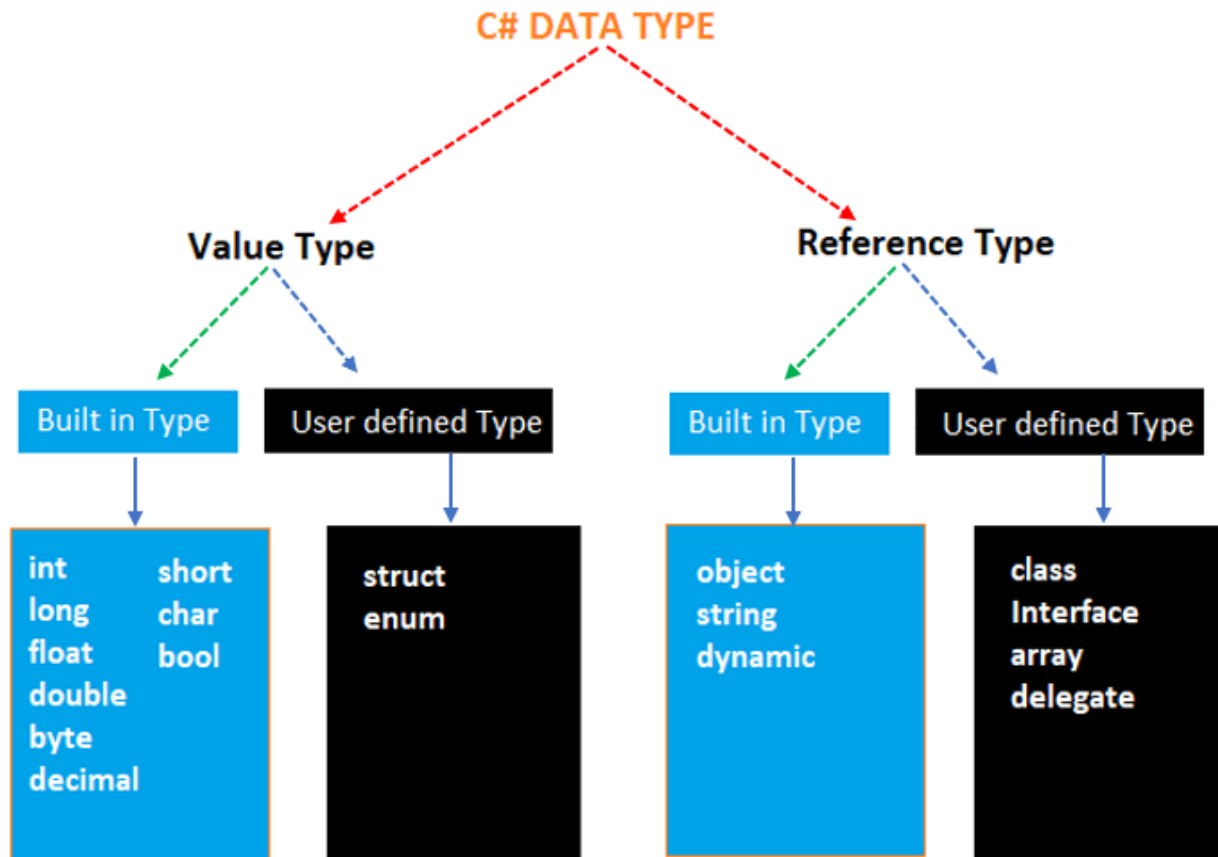
So sánh giữa Stack và Heap

Stack	Heap
Bộ nhớ được quản lý tự động	Bộ nhớ được quản lý bằng tay
Kích cỡ nhỏ	Kích cỡ lớn
Truy cập dễ dàng và nhanh chóng, dễ dàng cache	Khó cache vì bị phân tán trong bộ nhớ
Không linh hoạt, bộ nhớ cấp phát không thể thay đổi	Linh hoạt, bộ nhớ cấp phát có thể đổi
Giới hạn trong phạm vi thread	Được truy cập toàn bộ ứng dụng
Hệ điều hành cấp phát stack khi thread được tạo	Hệ điều hành được gọi bởi ngôn ngữ lúc chạy ứng dụng để cấp phát heap cho ứng dụng.

So sánh cấp phát tĩnh và cấp phát động

Cấp phát tĩnh	Cấp phát động
Kích thước phải biết lúc biên dịch	Không biết kích thước biến lúc biên dịch
Thực hiện lúc biên dịch	Thực hiện lúc runtime
Được gán cho stack	Gán cho heap
FILO (First – in, last- out)	Không có thứ tự

Tóm lại

<https://www.shekhali.com/>

Chúng ta có 2 kiểu dữ liệu là tham trị và tham chiếu:

1. Tham trị là các kiểu dữ liệu kích thước nhỏ, size cố định giá trị lưu trực tiếp trên bộ nhớ Stack.
2. Tham chiếu là kiểu chỉ lưu địa chỉ trên stack và giá trị lưu trên heap.
3. Cả 2 loại bộ nhớ này đều được lưu trên RAM, nó chỉ là khác vùng thôi. Một bên là cấp phát tĩnh 1 bên là cấp phát động.

Tại sao lại phải chia ra thế?

Vì với kiểu dữ liệu lớn, như là object thì không thể biết kích thước của nó lúc biên dịch nên không lưu trên stack mà chỉ lưu địa chỉ của Heap thôi, vì heap là bộ nhớ cấp phát động.

Ví dụ: Ta có đọc 1 cuốn sách Harry Porter, thay vì tôi nói tôi đã đọc cuốn sách **Harry Porter 1** thì tôi phải nói là **Tôi đọc từ câu đầu cho đến câu cuối...** bạn có biết không? Thay vì chúng ta phải nêu ra toàn bộ nội dung cuốn sách rất dài thì ta chỉ cần refer đến tên cuốn sách, chính là địa chỉ ô nhớ trỏ đến nội dung cuốn sách. Còn cuốn sách có nội dung như thế nào thì bạn đó sẽ tự tìm đọc.

Còn những câu văn ngắn thì chúng ta có thể nói luôn trong cuộc trò chuyện. Ví dụ: Bạn ăn cơm chưa? Thì câu đó không nằm trong cuốn sách nào hoặc nó rất ngắn nên có thể nói luôn trong cuộc hội thoại.

Đó là kiểu tham trị.

Bài 10: Nhập xuất cơ bản với màn hình Console

Ứng dụng Console là gì?

Trích dẫn nguyên văn: “A console application, in the context of C#, is an application that takes input and displays output at a command line console with access to three basic data streams: standard input, standard output and standard error. A console application facilitates the reading and writing of characters from a console - either individually or as an entire line. It is the simplest form of a C# program and is typically invoked from the Windows command prompt. A console application usually exists in the form of a stand-alone executable file with minimal or no graphical user interface (GUI).”

Nguồn: <https://www.techopedia.com/definition/25593/console-application-c>

Để tạo ứng dụng Console, chúng ta cần làm việc với Class System.Console. Trong đó, System là một namespace, Console là lớp bên trong namespace System.

Xuất dữ liệu với Console

Để xuất nội dung trong C#, chúng ta có thể sử dụng:

- System.Console.WriteLine()
- System.Console.Write()

Sự khác biệt cơ bản của WriteLine() và Write() là phương thức Write() chỉ in chuỗi được cung cấp, trong khi phương thức WriteLine() in chuỗi và chuyển đến đầu dòng tiếp theo.

```

1  using System;
2
3  namespace HelloWorld
4  {
5      0 references
6      internal class Program
7      {
8          0 references
9          public static void Main(string[] args)
10         {
11             Console.WriteLine("Prints on ");
12
13             Console.WriteLine("New line");
14
15             Console.Write("Prints on ");
16
17             Console.Write("Same line");
18         }
19     }

```

C:\Users\NGOC TOAN\source\repos\HelloWorld\HelloWorld\bin\Debug\net6.0\HelloWorld.exe

```

Prints on
New line
Prints on Same line

```

In Variable và Literal sử dụng phương thức WriteLine() và Write()

Phương thức WriteLine() và phương thức Write() có thể sử dụng để in biến và hằng. Hãy xem ví dụ dưới đây:

0 references

internal class Program

{

0 references

public static void Main(string[] args)

{

int value = 10;

// Variable

Console.WriteLine(value);

// Literal

Console.WriteLine(50.05);

Console.Read();

}

}

C:\Users\NGOC TOAN\source\repos\HelloWorld\HelloWorld\bin\Debug\net6.0\HelloWorld.exe

10

50.05

Kết hợp (nối) hai chuỗi sử dụng toán tử cộng (+) và in chúng

Các chuỗi có thể được kết hợp / nối (concatenated string) bằng cách sử dụng toán tử + trong khi in.

0 references

`internal class Program``{`

0 references

`public static void Main(string[] args)``{``int val = 55;``Console.WriteLine("Hello " + "World");``Console.WriteLine("Value = " + val);``Console.Read();``}``}` C:\Users\NGOC TOAN\source\repos\HelloWorld\HelloWorld\bin\Debug\net6.0\HelloWorld.exe

Hello World

Value = 55

In chuỗi kết hợp bằng chuỗi đã được định dạng (Formatted String)

Một giải pháp tốt hơn để in chuỗi kết hợp là sử dụng chuỗi đã được định dạng. Formatted string cho phép lập trình viên sử dụng trình giữ chỗ (placeholder) cho các biến.


```

0 references
internal class Program
{
    0 references
    public static void Main(string[] args)
    {
        int val = 55;

        Console.WriteLine("Value = " + val);

        //Có thể thay thế bởi:
        Console.WriteLine("Value = {0}", val);

        Console.Read();
    }
}

```

{0} là trình giữ chỗ cho biến val , nó sẽ bị thay thế bởi giá trị của val. Chỉ có 1 biến được sử dụng nên chỉ có một placeholder.

Ví dụ dưới đây là nhiều biến:

```

0 references
internal class Program
{
    0 references
    public static void Main(string[] args)
    {
        int firstNumber = 5, secondNumber = 10, result;

        result = firstNumber + secondNumber;

        Console.WriteLine("{0} + {1} = {2}", firstNumber, secondNumber, result);

        Console.Read();
    }
}

```

Khi chạy chương trình, output sẽ hiển thị

5 + 10 = 15

Ở đây, {0} bị thay thế bởi firstNumber, {1} bị thay thế bởi secondNumber và {2} bị thay thế bởi result.

Cách tiếp cận output in này dễ đọc hơn và ít bị lỗi hơn toán tử +.

Nhập dữ liệu với Console

Trong C#, cách đơn giản nhất để lấy input từ user là sử dụng phương thức ReadLine() của lớp Console. Tuy nhiên, Read() và ReadKey() cũng có thể làm điều đó được. Hai phương thức này cùng thuộc lớp Console.

```
0 references
internal class Program
{
    0 references
    public static void Main(string[] args)
    {
        string testString;

        Console.Write("Enter a string - ");

        testString = Console.ReadLine();

        Console.WriteLine("You entered '{0}'", testString);

        Console.Read();
    }
}
```

```
C:\Users\NGOC TOAN\source\repos\HelloWorld\HelloWorld\bin\Debug\net6.0\HelloWorld.exe
Enter a string - Hello World
You entered 'Hello World'
```

Sự khác nhau của phương thức ReadLine(), Read() và ReadKey()

- **ReadLine():** Phương thức ReadLine() đọc dòng tiếp theo của input (từ dòng input chuẩn). Nó trả về cùng một chuỗi.
- **Read():** Phương thức Read() đọc ký tự tiếp theo từ dòng input chuẩn. Nó trả về giá trị Ascii của ký tự.

- **ReadKey():** Phương thức ReadKey() tiếp nhận phím tiếp theo mà user nhấn. Phương pháp này thường được sử dụng để giữ màn hình không hiển thị output cho đến khi người dùng nhấn một phím.

Ví dụ: Sự khác nhau của phương thức Read() và ReadKey():

```
0 references
internal class Program
{
    0 references
    public static void Main(string[] args)
    {
        int userInput;

        Console.WriteLine("Press any key to continue...");

        Console.ReadKey();


        Console.WriteLine();

        Console.Write("Input using Read() - ");

        userInput = Console.Read();

        Console.WriteLine("Ascii Value = {0}",userInput);

        Console.Read();|
    }
}
```

 Microsoft Visual Studio Debug Console

```
Press any key to continue.
x
Input using Read() - Learning C#
Ascii Value = 76
```

Từ ví dụ trên, bạn có thể thấy cách hoạt động của Console.ReadKey() và Console.Read(). Khi sử dụng Console.ReadKey(), khi nhấn phím bất kỳ màn hình sẽ hiển thị kết quả.

Khi sử dụng Console.Read(), bạn sẽ phải viết cả dòng lệnh trong khi nó chỉ trả về giá trị ASCII value của ký tự đầu tiên. Trong ví dụ này, 76 là giá trị ASCII của L.

Đọc giá trị số

Việc đọc một ký tự hoặc chuỗi rất đơn giản trong C#. Tất cả những gì bạn cần làm là gọi đúng tên các phương thức tương ứng.

Tuy nhiên, việc đọc các giá trị số có thể khá phức tạp.

Chúng ta sẽ vẫn sử dụng cùng một phương thức `ReadLine()`. Nhưng vì phương thức này nhận đầu vào là chuỗi, nên nó cần được chuyển đổi thành kiểu số nguyên hoặc dấu chấm động.

Một cách tiếp cận đơn giản để chuyển đổi đầu vào là sử dụng các phương thức của lớp `Convert`.

0 references

```
internal class Program
```

```
{
```

0 references

```
public static void Main(string[] args)
```

```
{
```

```
    string userInput;
```

```
    int intVal;
```

```
    double doubleVal;
```

```
    Console.Write("Enter integer value: ");
```

```
    userInput = Console.ReadLine();
```

```
    /* Converts to integer type */
```

```
    intVal = Convert.ToInt32(userInput);
```

```
    Console.WriteLine("You entered {0}", intVal);
```

```
    Console.Write("Enter double value: ");
```

```
    userInput = Console.ReadLine();
```

```
    /* Converts to double type */
```

```
    doubleVal = Convert.ToDouble(userInput);
```

```
    Console.WriteLine("You entered {0}", doubleVal);
```

```
    Console.Read();
```

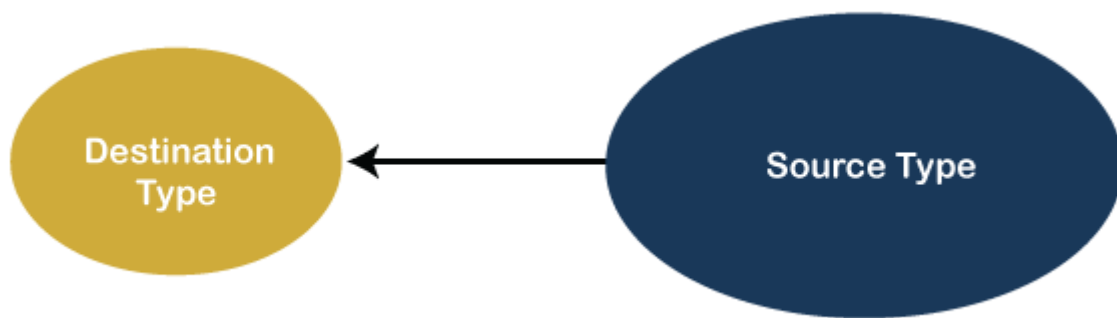
```
}
```

```
}
```

Phương thức **ToInt32()** và **ToDouble()** của Convert class chuyển đổi input thành kiểu integer và double. Tương tự, chúng ta có thể chuyển đổi input sang các kiểu khác.

Bài 11: Chuyển đổi kiểu dữ liệu (Type Casting)

Chuyển đổi kiểu dữ liệu là khi bạn muốn gán giá trị của một kiểu dữ liệu này sang kiểu dữ liệu khác

Trong C# có 2 cách chuyển đổi kiểu dữ liệu:

Implicit Casting (chuyển đổi ngầm định tự động)

Chuyển đổi kiểu dữ liệu range nhỏ hơn sang kiểu dữ liệu range lớn hơn.

char -> int -> long -> float -> double

```

int myInt = 9;
double myDouble = myInt;           // Automatic casting: int to double

Console.WriteLine(myInt);           // Outputs 9
Console.WriteLine(myDouble);        // Outputs 9
  
```

Explicit Casting (chuyển đổi tường minh bằng tay)

Chuyển đổi từ kiểu dữ liệu lớn hơn sang kiểu dữ liệu nhỏ hơn

double -> float -> long -> int -> char

```

int five = 5;
var doubleFive = (double)five;

char a = 'a';
var valueA = (int)a;

float myFloat = 4.56F;
decimal myMoney = (decimal)myFloat;
  
```

Khác nhau giữa casting, parsing và converting

Casting: là chuyển 1 giá trị từ kiểu này sang kiểu khác hoặc xuất ra lỗi

```

int five = 5;
var doubleFive = (double)five;

char a = 'a';
var valueA = (int)a;

float myFloat = 4.56F;
decimal myMoney = (decimal)myFloat;
  
```

Conversion: Là cố chuyển một kiểu đối tượng sang kiểu khác, ít lỗi hơn nhưng chậm hơn

```
int five = 5;
decimal decFive = Convert.ToDecimal(five);

decimal myMoney = 5.67M;
int intMoney = Convert.ToInt32(myMoney); //Value is now 6;
//the decimal value was
rounded
```

Parsing: Là cố chuyển một chuỗi sang một kiểu nguyên thuỷ

```
string testString = "10.22.2000";
double decValue = double.Parse(testString); //Exception thrown here!

string intTest = "This is a test string";
int intValue = int.Parse(intTest); //Exception thrown here!

string value = "5.0";
decimal result;

bool isValid = decimal.TryParse(value, out result);
```

Khác nhau giữa Parse và Convert

```
string s1 = "1234";
string s2 = "1234.65";
string s3 = null;
string s4 = "123456789123456789123456789123456789123456789123456789";

result = Int32.Parse(s1); //1234
result = Int32.Parse(s2); //FormatException
result = Int32.Parse(s3); //ArgumentNullException
result = Int32.Parse(s4); //OverflowException

result = Convert.ToInt32(s1); // 1234
result = Convert.ToInt32(s2); // FormatException
result = Convert.ToInt32(s3); // 0
result = Convert.ToInt32(s4); // OverflowException
```

TryParse()

Trong trường hợp chúng ta không biết liệu một string có thể chuyển sang kiểu nào đó hay không thì chúng ta có thể dùng TryParse()

```
string value = "5.0";
decimal result;
bool isValid = decimal.TryParse(value, out result);
```

Nếu giá trị biến isValid là true có nghĩa là chuỗi có thể chuyển thành công, còn ngược lại thì là fail. Từ khoá out chúng ta sẽ học trong phần sau.

Từ khoá mới

Từ khoá is: Sử dụng để kiểm tra nếu một giá trị cụ thể là một kiểu cụ thể

```
var myValue = 6.5M; //M literal means type will be decimal
if (myValue is decimal) { /*...*/ }
```

Từ khoá as: Sử dụng để chuyển một object từ một kiểu sang một kiểu khác

Ví dụ 1:


```
string testString = "This is a test"; //string is a reference type
object objString = (object)testString; //Cast the string to an object

string test2 = objString as string; //Will convert to string successfully
```

Ví dụ 2:

```
public class ClassA { /*...*/ }
public class ClassB { /*...*/ }

var myClass = new ClassA();
var newClass = myClass as ClassB; //Exception thrown here!
```

Ví dụ 3:

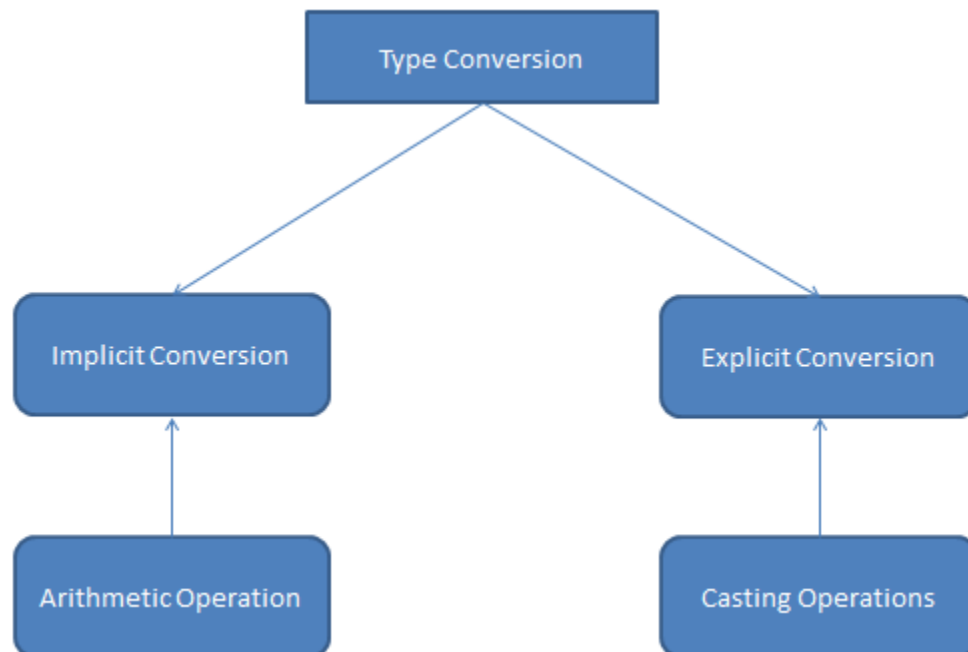
```
public class ClassA { /*...*/ }
public class ClassB : ClassA { /*...*/ }

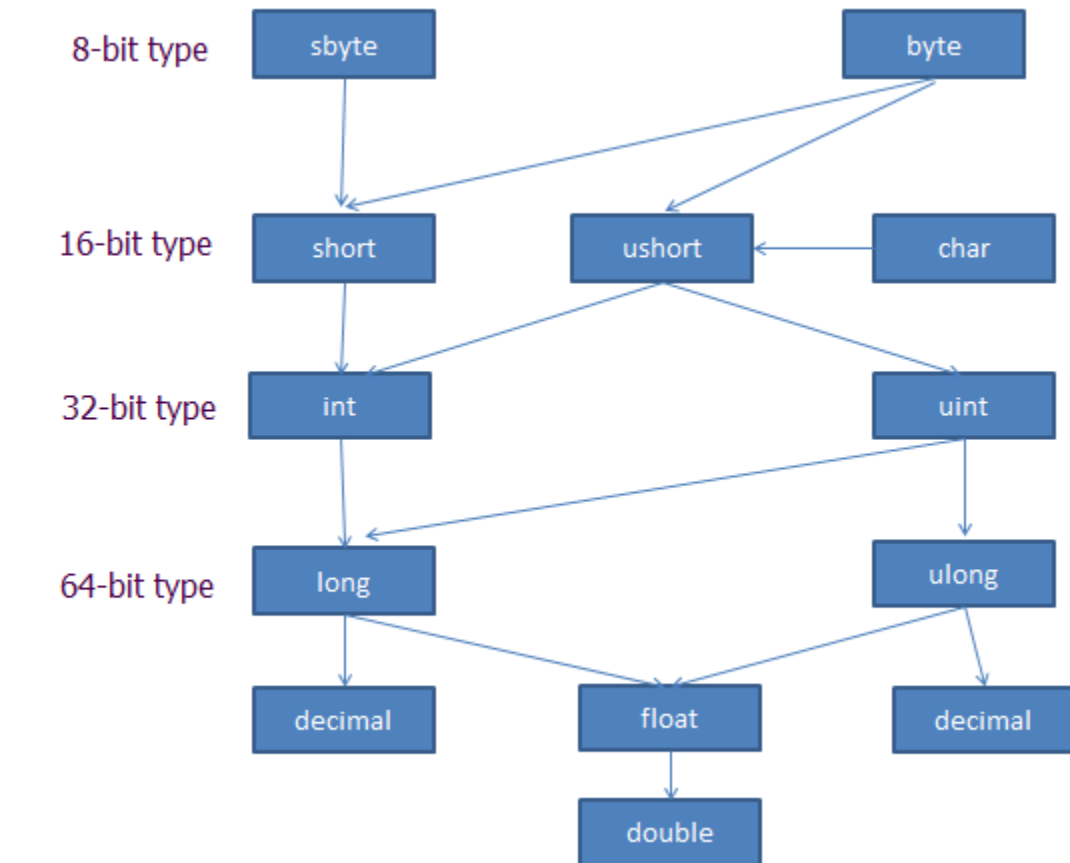
var myClass = new ClassB();
var convertedClass = myClass as ClassA;
```

Từ khoá typeof: Trả về kiểu của một đối tượng

```
var sentence = "This is a sentence.";
var type = sentence.GetType();
if (type == typeof(string)) { /*...*/ }
else if (type == typeof(int)) { /*...*/ }
```

Tổng kết

Bài 12: Hằng số (const)

Tham khảo tài liệu: <https://docs.microsoft.com/vi-vn/dotnet/csharp/language-reference/keywords/const>

1. Bạn sử dụng từ khoá `const` để khai báo một trường là hằng số hoặc một local constant là hằng số.
2. Trường constant (constant field) và local constant không phải là các biến, chúng không thể bị thay đổi.
3. Constant có thể là số, giá trị boolean, string hay một tham chiếu null.
4. Không tạo một constant cho việc hiển thị thông tin mà bạn có thể thay đổi bất cứ khi nào.

```

using System;

namespace HelloWorld
{
    internal class Program
    {
        // Constants as a fields
        const double PI = 3.14159;
        const int NumberOfWeeksInYear = 52;
        const int NumberOfMonthsInYear = 12;
        const string MyBirthDay = "2000-11-11";
        public static void Main(string[] args)
        {
            double radius = 10;
        }
    }
}
    
```

```

        Console.WriteLine("My birthday is {0}", MyBirthDay);
        Console.WriteLine(radius * radius * PI);
        Console.ReadKey();
    }
}

```

Bài 13: Bài tập tổng kết chương 1

Bài tập 1: Viết chương trình tính tổng 2 số nguyên được nhập vào từ người dùng sau đó in ra dòng chữ: "Sum of <a> and is: <total>". Trong đó giá trị của a, b và total là giá trị của biến.

Bài tập 2: Viết chương trình nhập vào họ tên, số điện thoại và giới tính để in ra thông tin người đó.

Bài tập 3: Viết chương trình tính diện tích hình tròn với bán kính được nhập vào từ bàn phím.

Review code email: tedu.international@gmail.com

Dừng lại suy nghĩ, sau đó mới được xem lời giải.

Bài 14: Method

Phương thức là gì?

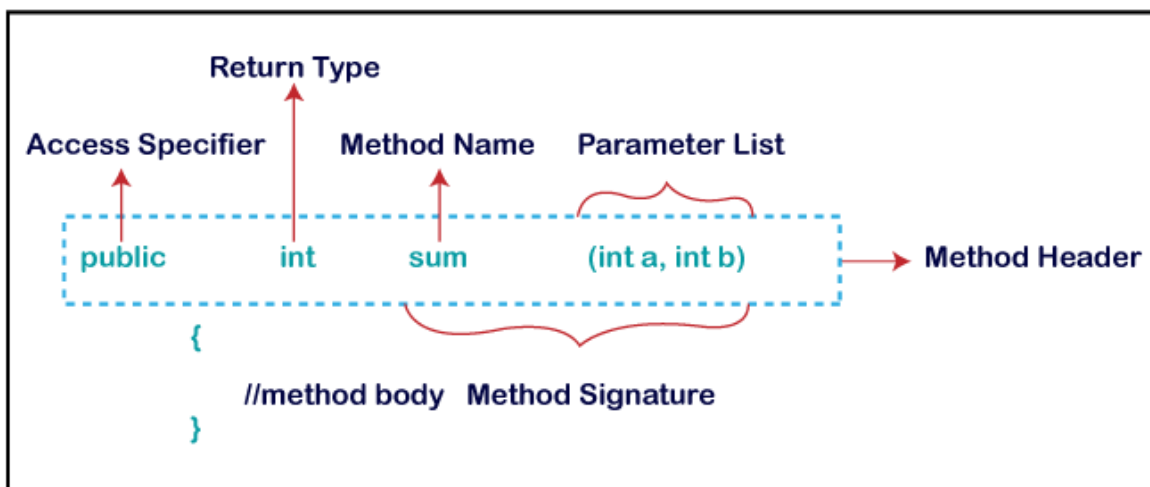
Phương thức là một khối lệnh chứa một tập hợp các dòng lệnh. Tập hợp lệnh đó sẽ được thực thi thông qua lời gọi phương thức và chỉ ra tham số cho phương thức đó (nếu có).

Trong C# thì tất cả các lệnh được thực thi đều phải được nằm trong một phương thức.

Phương thức Main là điểm khởi đầu (entry point) chứa tất cả các các ứng dụng C# và nó được gọi bởi CLR khi chương trình bắt đầu chạy.

Cú pháp khai báo

Method Declaration

Trong đó:

- Access specifier: quyết định mức độ hiện diện của biến hoặc phương thức với class khác.
- Return type: Một phương thức có thể có 1 giá trị trả về, kiểu dữ liệu trả về của phương thức. Nếu phương thức không trả về bất cứ giá trị nào thì nó sẽ là void.
- Method name: Là tên của phương thức, nó phải là duy nhất trong class và có phân biệt hoa thường. Nó không thể trùng với bất cứ khai báo nào trong class
- Parameter list: Bao bởi cặp ngoặc đơn, tham số được sử dụng để truyền và nhận dữ liệu từ một phương thức. Danh sách tham số bao gồm kiểu, thứ tự và số lượng tham số của phương thức. Tham số là tùy chọn vì có thể có phương thức không có bất cứ tham số nào.
- Method body: Là phần chứa tập lệnh cần thiết để xử lý nghiệp vụ trong phương thức.

Ví dụ:

```
public int Add(int num1, int num2) {  
    int result = num1 + num2;  
    return result;  
}
```

```
public int Add(int num1, int num2) {  
    return num1 + num2;  
}
```

Void method

```
static void Main(string[] args)
{
    ChangeName("John", "Doe");
}

1 reference
private static void ChangeName(string firstName, string lastName)
{
}
```

Ví dụ thực hành

- Viết chương trình máy tính, cộng trừ nhân chia 2 số sử dụng phương thức với tham số và giá trị trả về.

Bài 15: Exception Handler

Khái niệm Exception

Xử lý ngoại lệ trong C# có nghĩa là xử lý các lỗi exceptions có thể xảy ra, giúp chương trình không bị gián đoạn.

Trong đó Exceptions là một sự kiện xảy ra khi một chương trình đang chạy (thực thi), sự kiện đó làm cho luồng xử lý thông thường của chương trình không thể thực hiện một cách bình thường, thậm chí chết chương trình.

Một Exception trong C# là một phản hồi về một tình huống ngoại lệ mà xuất hiện trong khi một chương trình đang chạy, ví dụ như chia cho số 0.

Từ khoá

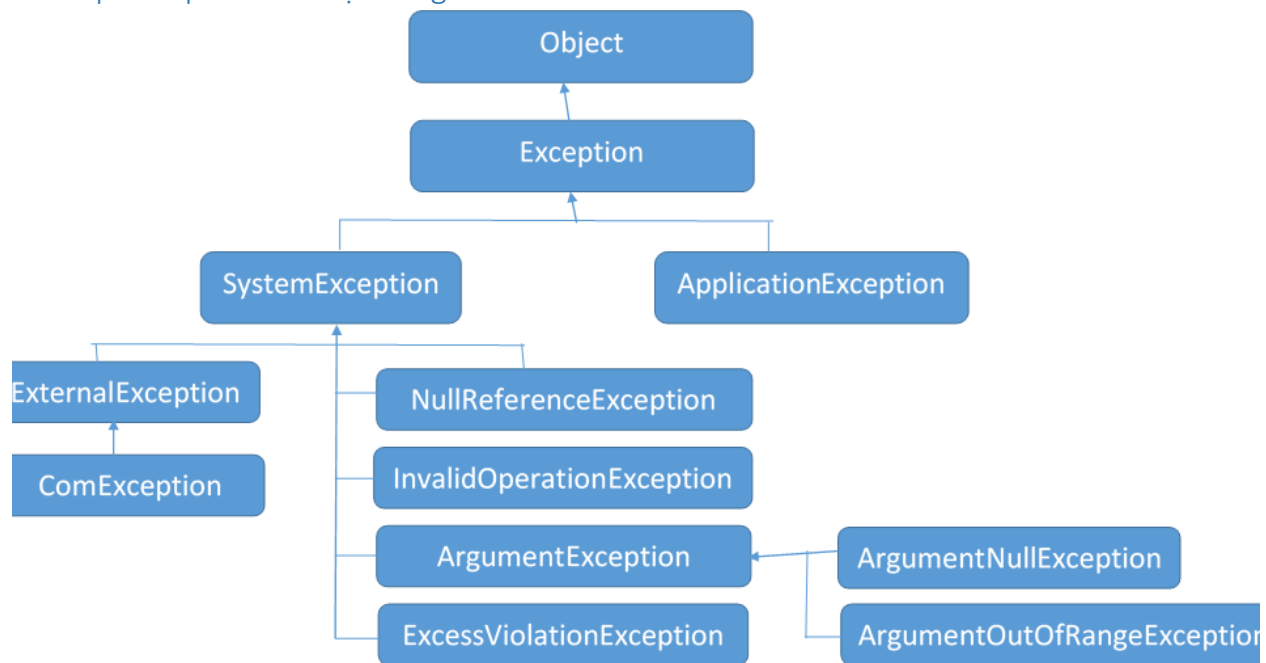
Exception cung cấp một cách để truyền điều khiển từ một phần của một chương trình tới phần khác. Xử lý ngoại lệ trong C# được xây dựng dựa trên 4 từ khóa là: try, catch, finally, và throw.

- **try:** Một khối try nhận diện một khối code mà ở đó các exception cụ thể được kích hoạt. Nó được theo sau bởi một hoặc nhiều khối catch.
- **catch:** Một chương trình bắt một Exception với một Exception Handler tại vị trí trong một chương trình nơi bạn muốn xử lý vấn đề đó. Từ khóa catch trong C# chỉ dẫn việc bắt một **exception**.
- **finally:** Một khối finally được sử dụng để thực thi một tập hợp lệnh đã cho, khối lệnh finally luôn luôn được thực thi dù có hay không một exception được ném hoặc không được ném. Ví dụ, nếu bạn mở một file, nó phải được đóng, nếu không sẽ có một exception được tạo ra.
- **throw:** Một chương trình ném một exception khi có một vấn đề xuất hiện. Điều này được thực hiện bởi sử dụng từ khóa throw trong C#.

Cú pháp xử lý

```
try
{
    // các lệnh có thể gây ra ngoại lệ (exception)
}
catch( tên_ngoại_lệ e1 )
{
    // phần code để xử lý lỗi
}
catch( tên_ngoại_lệ e2 )
{
    // phần code để xử lý lỗi
}
catch( tên_ngoại_lệ eN )
{
    // phần code để xử lý lỗi
}
finally
{
    // các lệnh được thực thi
}
```

Các lớp Exception của hệ thống

Ví dụ

Bài 16: Toán tử (operators)

- Toán tử được định nghĩa như sau:
 - o Là một công cụ để thao tác với dữ liệu.
 - o Một toán tử là một ký hiệu dùng để đại diện cho một thao tác cụ thể được thực hiện trên dữ liệu.
- Có 7 loại toán tử cơ bản:
 - o Toán tử số học.
 - o Toán tử logic.
 - o Toán tử nhị phân.
 - o Toán tử so sánh.
 - o Toán tử gán.
 - o Toán tử nối.
 - o Toán tử chuyển đổi
 - o Toán tử khác

Category	Operators
arithmetic	-, +, *, /, %, ++, --
logical	&&, , !, ^
binary	&, , ^, ~, <<, >>
comparison	==, !=, >, <, >=, <=
assignment	=, +=, -=, *=, /=, %=, &=, =, ^=, <<=, >>=
string concatenation	+
type conversion	(type), as, is, typeof, sizeof
other	., new, (), [], ?:, ??

Tham khảo: <https://docs.microsoft.com/vi-vn/dotnet/csharp/language-reference/operators/>

Bài 17: Cấu trúc điều khiển if else

Cấu trúc điều kiện là cấu trúc rẽ nhánh cho phép phân tách việc thực thi code thành nhiều hướng khác nhau tùy thuộc vào một điều kiện nào đó. Điều kiện này thông thường được xác định theo giá trị của biến hoặc biểu thức.

C# sử dụng 2 cấu trúc điều kiện là if-else và cấu trúc switch-case.

- Condition: Là một biểu thức hoặc 1 giá trị trả về dạng true/false.
- Statement 1: Là các lệnh sẽ được thực thi nếu condition có giá trị là true
- Statement 2: Là các lệnh sẽ được thực thi nếu condition có giá trị là false.

```

if (condition)
{
    statements 1
}
else
{
    statements 2
}

```

Một số lưu ý khi sử dụng if-else:

- Nếu statement 1 hoặc statement 2 chỉ có 1 lệnh duy nhất thì có thể không cần cặp ngoặc {}
- Nhánh else {} không bắt buộc, if thì bắt buộc phải có
- Bình thường bạn chỉ có thể tạo ra 2 nhánh rẽ: 1 nhánh if và 1 nhánh else.
- Để tạo thêm nhiều nhánh rẽ nữa, bạn có thể kết hợp thêm các nhánh else if vào cấu trúc trên. Số lượng else if không giới hạn.
- Bạn có thể lồng nhiều if-else với nhau.

Bài 18: Cấu trúc điều khiển Switch case

Ở bài trước chúng ta đã tìm hiểu cấu trúc rẽ nhánh if-else. Cấu trúc này chỉ cho phép rẽ tới 2 nhánh. Nếu muốn rẽ nhiều nhánh bạn phải lồng ghép các nhánh else-if khiến code trở nên khó đọc.

C# cung cấp một cấu trúc khác để thực hiện rẽ nhiều nhánh thay cho việc lồng ghép nhiều if-else là cấu trúc switch-case.

```
switch(expression)
{
    case <value1>
        // code block
    break;
    case <value2>
        // code block
    break;
    case <valueN>
        // code block
    break;
    default
        // code block
    break;
}
```

Bài 19: Vòng lặp (loop)

Trong thực tế khi bạn cần thực thi một khối lệnh nhiều lần. Vòng lặp cho phép chúng ta thực thi một câu lệnh hoặc một khối lệnh nhiều lần.

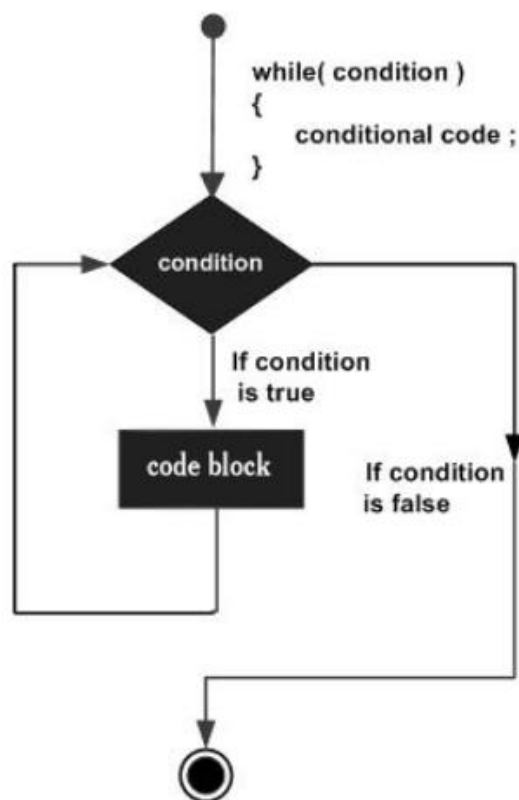
Các kiểu vòng lặp

Kiểu vòng lặp	Mô tả
While	Lặp lại một hoặc một nhóm các lệnh trong khi điều kiện đã cho là đúng. Nó kiểm tra điều kiện trước khi thực thi thân vòng lặp
For	Thực thi một dãy các lệnh nhiều lần và tóm tắt đoạn code mà quản lý biến vòng lặp
Do-while	Giống lệnh while ngoại trừ điểm là nó kiểm tra điều kiện ở cuối thân vòng lặp và luôn thực hiện vòng lặp đầu tiên dù điều kiện đúng hay không.

Foreach	Được sử dụng để duyệt lần lượt từng phần tử trong một tập hợp, mảng có sẵn
Vòng lặp lồng nhau	Bạn có thể sử dụng một hoặc nhiều vòng lặp trong các vòng lặp while, for hoặc do..while khác.

Vòng lặp while

Nếu biểu thức điều kiện theo sau while là đúng (true) thì khối lệnh bên trong vòng lặp được thực hiện và sau mỗi lần lặp biểu thức điều kiện được kiểm tra lại và nếu biểu thức điều kiện là sai (false) vòng lặp sẽ kết thúc.

Cú pháp:

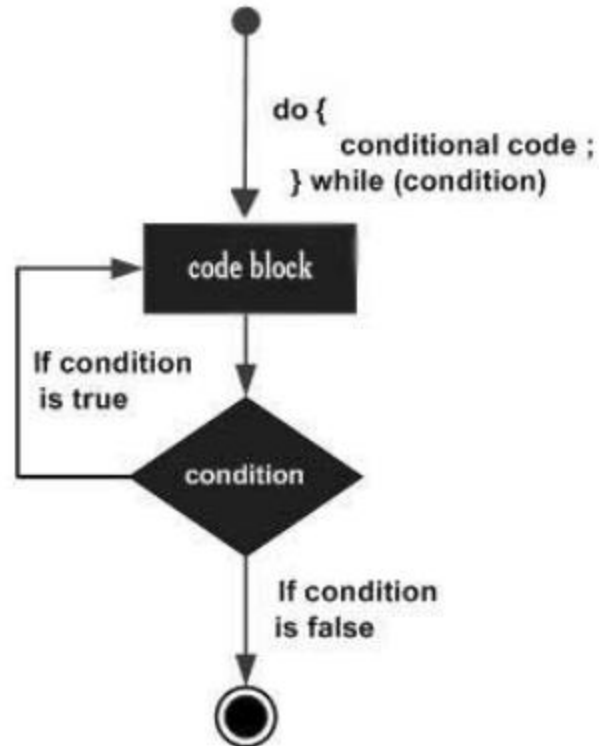
```
while (condition)
{
    // Thực hiện xử lý nếu condition là true
}
```

Ví dụ:

```
Console.WriteLine("While statement example");
int i = 1;
while(i <= 5)
{
    Console.Write(i + " ");
    i++;
}
```

Vòng lặp do...while

Vòng lặp do...while cũng tương tự như vòng lặp while tuy nhiên nó luôn luôn thực thi khối lệnh bên trong ít nhất một lần vì vòng lặp do...while kiểm tra điều kiện lặp ở cuối. Đó chính là điểm khác biệt duy nhất giữa vòng lặp while và vòng lặp do...while

Cú pháp:

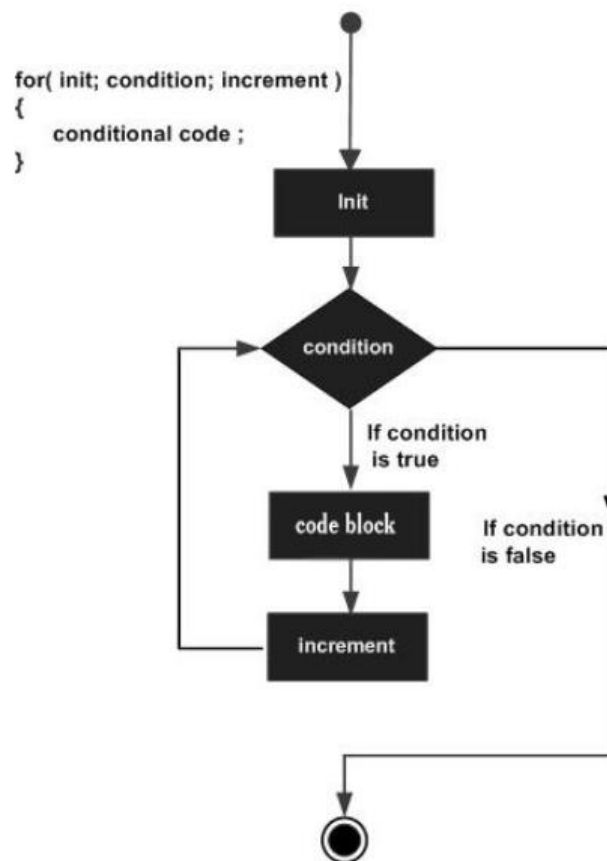
```
do
{
    // Tiếp tục thực thi xử lý nếu condition là true;
} while (condition);
```

Ví dụ:

```
Console.WriteLine("Do...While statement example");
int n;
do
{
    Console.Write("Please input your number: ");
    n = Convert.ToInt32(Console.ReadLine());
} while (n <= 0);
Console.Write("Alright");
```

Vòng lặp for

Tương tự như vòng lặp while, những câu lệnh bên trong vòng lặp for sẽ được thực thi nếu biểu thức điều kiện là đúng (true).

Cú pháp:

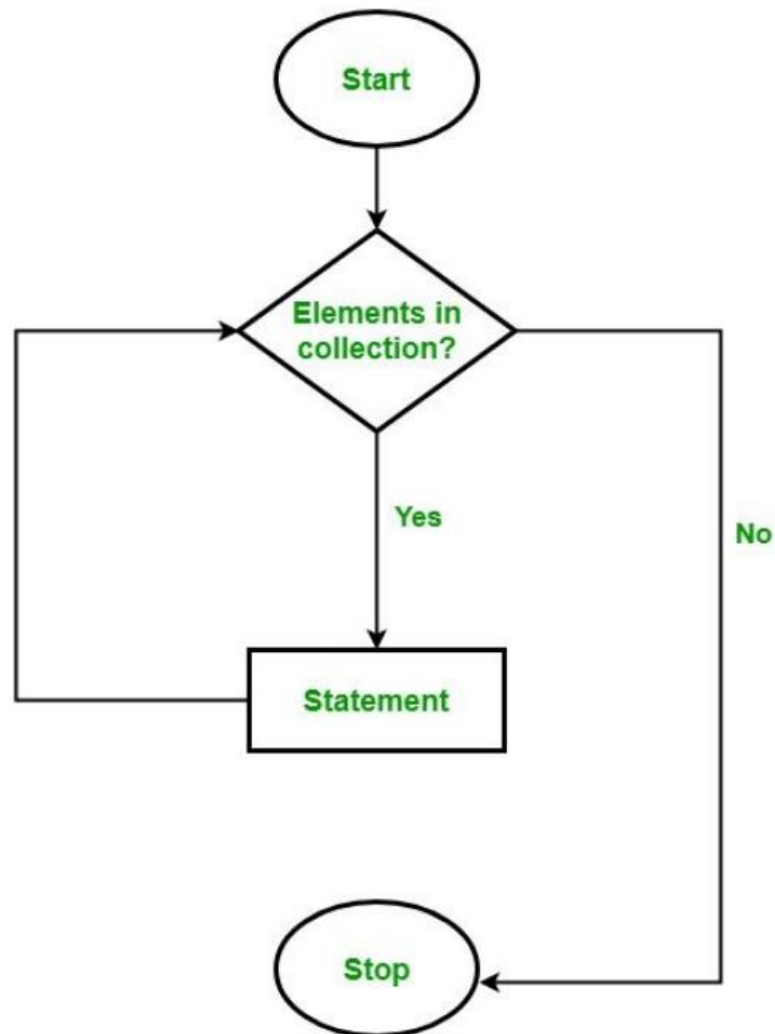
```
for (initialization; condition; increment/decrement)
{
    // Xử lý sẽ được thực thi nếu condition là true
}
```

Ví dụ:

```
Console.WriteLine("For statement example");
// int idx = 10 là initialization
// idx > 0 là condition
// idx-- là decrement
for (int idx = 10; idx > 0; idx--)
{
    Console.Write(idx + " ");
}
```

Vòng lặp foreach

Vòng lặp foreach thường được sử dụng để xử lý trên mảng hoặc trên collection để truy cập giá trị của các phần tử trong mảng hoặc collection.

Cú pháp:

```

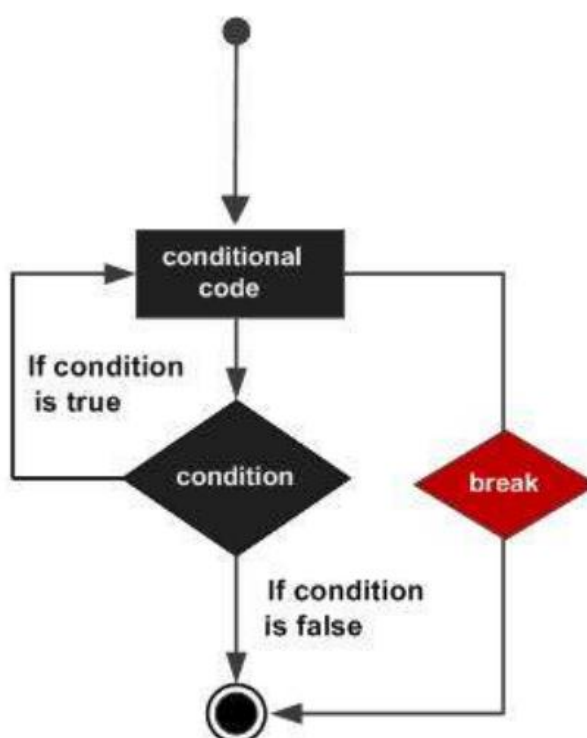
foreach (val in Array/Collection)
{
    // Xử lý trong khi chưa hết các phần tử trong mảng hoặc collection
}
  
```

Ví dụ:

```
Console.WriteLine("Foreach statement example");
int[] intArr = new int[10];
Random r = new Random();
// Khởi tạo giá trị cho các phần tử của mảng
for (int idx = 0; idx < 10; idx++)
{
    intArr[idx] = r.Next(1, 10);
}
// Hiển thị giá trị của các phần tử sử dụng foreach
Console.Write("Value of element: ");
foreach (int val in intArr)
{
    Console.Write(val + " ");
}
```

Câu lệnh break

Như các bạn đã biết, câu lệnh break được sử dụng trong switch...case để kết thúc switch...case. Trong vòng lặp câu lệnh break được sử dụng để kết thúc vòng lặp.

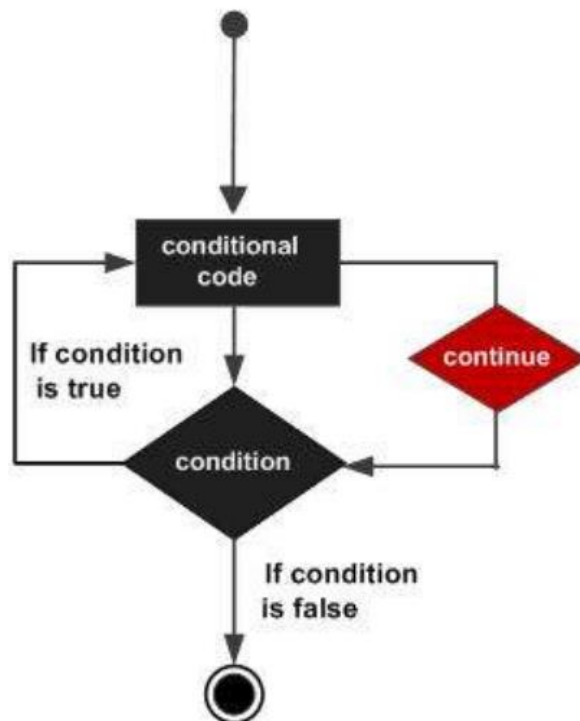

Ví dụ sử dụng câu lệnh break để kết thúc vòng lặp nếu có một phần tử nào đó chia hết cho 2:

```
Console.WriteLine("Break statement example");
int[] intArray = new int[10];
Random random = new Random();
// Khởi tạo mảng
for (int idx = 0; idx < 10; idx++)
{
    intArray[idx] = random.Next(1, 20);
    Console.Write(intArray[idx] + " ");
}
Console.WriteLine("\nValue of element: ");
foreach (int e in intArray)
{
    if (e % 2 == 0)
    {
        break;
    }
    Console.Write(e + " ");
}
```

Câu lệnh continue

Nếu như câu lệnh break sẽ kết thúc vòng lặp thì câu lệnh continue sẽ bỏ qua những xử lý ở sau câu lệnh continue.

Ví dụ sử dụng câu lệnh continue để hiển thị các số lẻ từ 1 đến 10:

```

Console.WriteLine("Continue statement example");
for (int idx = 1; idx <= 10; idx++)
{
    if (idx % 2 == 0)
    {
        continue;
    }
    Console.Write(idx + " ");
}
    
```

Bài 20: Bài tập kết thúc chương 2

Bài tập 1: Viết chương trình giải phương trình bậc nhất ($ax+b=0$) với a,b nhập vào từ bàn phím.

Bài tập 2: Viết phương trình giải phương trình bậc 2 ($ax^2 + bx + c = 0$) với a,b,c nhập vào từ bàn phím.

Bài tập 3: Tính giai thừa của một số tự nhiên bất kỳ nhập vào từ bàn phím.

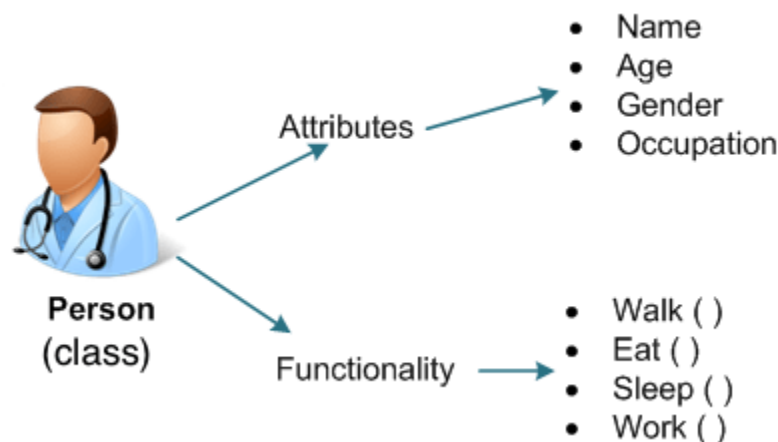
Bài tập 4: Tìm số lượng số nguyên tố từ 1 đến n. Với n nhập từ bàn phím

Bài tập 5: Tìm dãy số fibonancy thứ n , với n nhập từ bàn phím.

Bài 21: Lập trình hướng đối tượng

Lập trình hướng đối tượng (Object Oriented Programing) hay còn gọi là OOP. Là một kỹ thuật lập trình cho phép các lập trình viên có thể ánh xạ các thực thể bên ngoài đời thực và trừu tượng hoá thành các class và object trong mã nguồn.

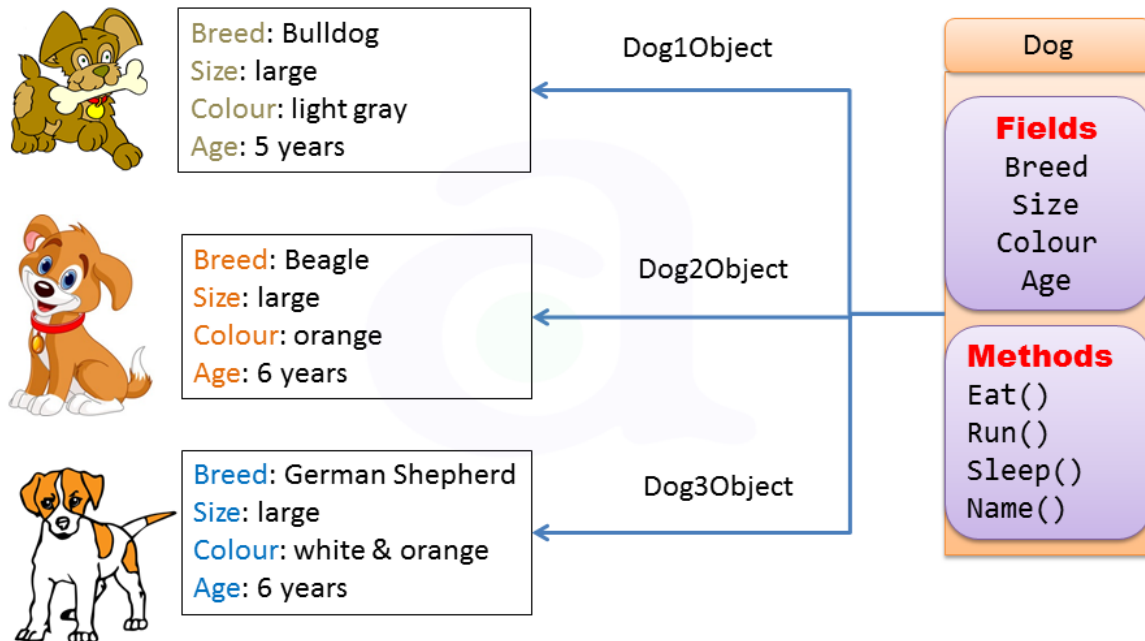
Trong đó: Mỗi thực thể được ánh xạ thành các class có chứa các thông tin mô tả của thực thể đó (gọi là thuộc tính) và các hành động của thực thể (gọi là các phương thức).

Giới thiệu về Class và Object

- Một Class là một Blueprint (kế hoạch) hay Prototype (nguyên mẫu) xác định biến và các phương thức (hay function) chung với tất cả các đối tượng cùng loại.
- Một Object (đối tượng) là một cụ thể, thể hiện của một Class.

Các đối tượng thường được dùng để mô tả đối tượng trong thế giới thực mà bạn thấy hàng ngày.

Cú pháp khai báo lớp:

```
<Access Modifiers> class Class_Name {
    // khai báo các thành viên dữ liệu (thuộc tính, biến trường dữ liệu)
    // khai báo các thành viên hàm (phương thức)
}
```

Sử dụng Constructor (1 constructor và nhiều constructor)

Phương thức khởi tạo (Constructor) là những phương thức đặc biệt được gọi đến ngay khi khởi tạo 1 đối tượng nào đó.

Đặc điểm

- Có tên trùng với tên lớp.
- Không có kiểu trả về.
- Được tự động gọi khi 1 đối tượng thuộc lớp được khởi tạo.
- Nếu như bạn không khai báo bất kỳ phương thức khởi tạo nào thì hệ thống sẽ tự tạo ra phương thức khởi tạo mặc định không đối số và không có nội dung gì.
- Có thể có nhiều constructor bên trong 1 lớp.

Phạm vi truy cập (Access Modifiers)

Phạm vi truy cập là cách mà người lập trình quy định về quyền được truy xuất đến các thành phần của lớp.

Trong C# có 5 phạm vi truy cập:

1. public: không giới hạn phạm vi truy cập
2. protected: chỉ truy cập trong nội bộ lớp hay các lớp kế thừa
3. private: chỉ truy cập được từ các thành viên của lớp chứa nó
4. internal: chỉ truy cập được trong cùng assembly (dll, exe)
5. protected internal: truy cập được khi cùng assembly hoặc lớp kế thừa

Lưu ý:

- Nếu khai báo lớp mà không chỉ ra phạm vi truy cập thì mặc định là **internal**
- Nếu khai báo thành phần bên trong lớp mà không chỉ ra phạm vi cụ thể thì mặc định là **private**

Tạo và sử dụng đối tượng

```
// Khai báo và khởi tạo đối tượng luôn
var ob1 = new ClassName();

// Khai báo, sau đó khởi tạo
ClassName ob2;
ob2 = new ClassName();
```

Sau khi đối tượng lớp (object) được tạo, bạn có thể truy cập đến các thuộc tính, trường dữ liệu và phương thức của đối tượng đó bằng ký hiệu . theo quy tắc **object.tên_thuộc_tính** hay **object.tên_phương_thức**

Từ khoá this

Từ khóa **this** dùng trong các phương thức của lớp, nó tham chiếu đến đối tượng hiện tại sinh ra từ lớp. Sử dụng **this** để tường minh, tránh sự không rõ ràng khi truy cập thuộc tính, phương thức hoặc để lấy đối tượng lớp làm tham số cho các thành phần khác ...

Thuộc tính (Properties)

Trường dữ liệu của lớp

Trường dữ liệu - khai báo như biến trong lớp, nó là thành viên của lớp, nó là biến. Trường dữ liệu có thể sử dụng bởi các phương thức trong lớp, hoặc nếu là public nó có thể truy cập từ bên ngoài, nhưng cách hay hơn để đảm bảo tính đóng gói khi cần truy cập thuộc tính hãy sử dụng phương thức, còn bản thân thuộc tính là private. Chúng ta đã sử dụng các trường dữ liệu ở những ví dụ trên.

Thuộc tính, bộ truy cập accessor setter/getter

Ngoài cách sử dụng trường dữ liệu, khai báo như biến ở phần trước, khai báo THUỘC TÍNH tương tự nhưng nó có cơ chế accessor (bộ truy cập), một cơ chế hết sức linh hoạt khi bạn đọc / ghi dữ liệu vào thuộc tính. Hãy tìm hiểu qua một ví dụ sau:


```
class Student
{
    private string name; // đây là trường dữ liệu
}
```

Lớp này có một trường dữ liệu private là **name**. Giờ ta sẽ khai báo một thuộc tính có tên **Name** với modify là **public**, thuộc tính này khi đọc sẽ thi hành một đoạn code gọi là **get**, khi ghi (gán) dữ liệu nó thi hành đoạn code gọi là **set**, thuộc tính **Name** sẽ phối hợp cùng trường dữ liệu **name**

```
class Student
{
    private string name;    // Đây là trường dữ liệu

    public string Name      // Đây là thuộc tính
    {
        // set thi hành khi gán, write
        // dữ liệu gán là value
        set
        {
            Console.WriteLine("Ghi dữ liệu <--" + value);
            name = value;
        }

        //get thi hành ghi đọc dữ liệu
        get {
            return "Tên là: " + name;
        }
    }
}
```

Khi thực hiện:

```
var s = new Student();
s.Name = "XYZ"; // set thi hành
// In ra: Ghi dữ liệu <--XYZ
// Và trường name giờ bằng XYZ

Console.WriteLine(s.Name); // get được thi hành
// In ra: Tên là: XYZ
```

Trong C#, phương thức truy xuất và phương thức cập nhật đã được nâng cấp lên thành 1 cấu trúc mới ngắn gọn hơn và tiện dụng hơn đó là **property**.

Sử dụng property giúp ta có thể thao tác dữ liệu tự nhiên hơn nhưng vẫn đảm bảo tính đóng gói của lập trình hướng đối tượng.

Lưu ý:

- Người ta dùng Property thay cho phương thức truy vấn, phương thức cập nhật vì thế tên property thường phải làm gợi nhớ đến tên thuộc tính private bên trong lớp.
- Tùy theo nhu cầu và tính bảo mật mà người lập trình có thể ngăn không cho gán giá trị hoặc ngăn không cho lấy dữ liệu bằng cách bỏ đi từ khoá tương ứng.
- Thuộc tính accessor có thể khai báo thiếu **set** hoặc **get**, nếu thiếu **set** nó trở thành loại chỉ đọc (readonly). Sử dụng **set** rất tiện lợi cho thao tác kiểm tra tính hợp lệ của dữ liệu khi gán, hoặc tự động thực hiện một số tác vụ mỗi khi dữ liệu được gán.

Tìm hiểu tính đóng gói lập trình hướng đối tượng

Tính đóng gói mục đích hạn chế tối đa việc can thiệp trực tiếp vào dữ liệu, hoặc thi hành các tác vụ nội bộ của đối tượng. Nói cách khác, một đối tượng là hộp đen đối với các thành phần bên ngoài, nó chỉ cho phép bên ngoài tương tác với nó ở một số phương thức, thuộc tính, trường dữ liệu nhất định - hạn chế.

C# triển khai tính đóng gói này chính là sử dụng các Access Modifiers: public private protected internal khi khai báo lớp, phương thức, thuộc tính, trường dữ liệu (biến).

- **public** thành viên có thể truy cập được bởi code bất kỳ đâu, ngoài đối tượng, không có hạn chế truy cập nào.
- **private** phương thức, thuộc tính, trường khai báo với private chỉ có thể truy cập, gọi bởi các dòng code cùng lớp.
- **protected** phương thức, thuộc tính, trường chỉ có thể truy cập, gọi bởi các dòng code cùng lớp hoặc các lớp kế thừa nó.
- **internal** truy cập được bởi code ở cùng assembly (file).
- **protected internal** truy cập được từ code assembly, hoặc lớp kế thừa nó ở assembly khác.

Bài 22: Sử dụng mảng (Arrays)

Giới thiệu về mảng

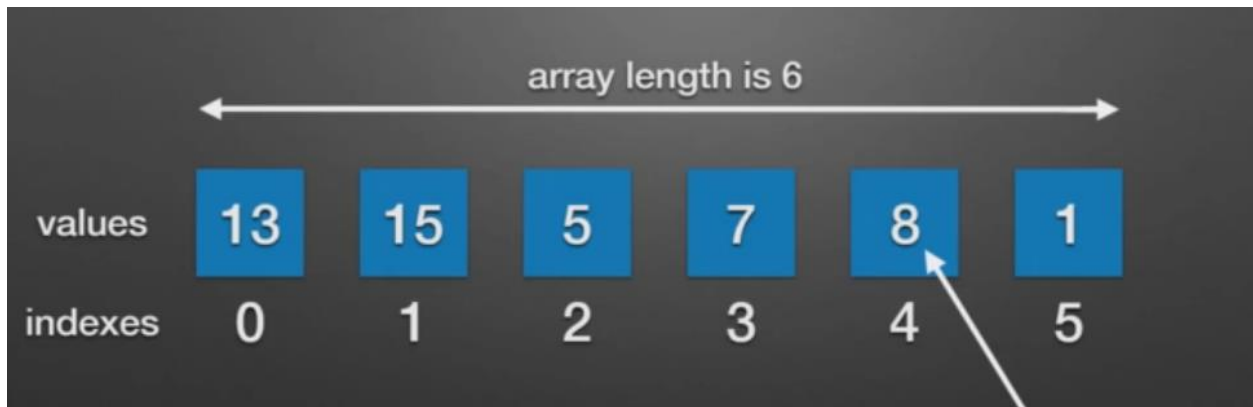
Mảng trong C# là một cấu trúc dữ liệu lưu trữ một dãy các phần tử có bộ nhớ nằm liên tiếp nhau và có kích thước cố định.

Mỗi phần tử trong mảng được truy cập thông qua chỉ số. Phần tử đầu tiên có chỉ số là 0 và phần tử cuối cùng có chỉ số $n - 1$ (trong đó n là số lượng phần tử có trong mảng).

Dựa vào cách mảng lưu trữ các phần tử, mảng có thể được phân thành 2 loại là mảng một chiều (Single-dimensional Arrays) và mảng đa chiều (Multi-dimensional Arrays).

Tính chất:

- Độ dài cố định
- Chỉ lưu các phần tử cùng kiểu dữ liệu
- Lưu trữ và cấp phát các ô nhớ liên tiếp nhau

Khai báo và khởi tạo mảng

Khai báo

```
dataType[] arrayName;
int[] grades;
```

Khai báo và khởi tạo

```
dataType[] arrayName = new dataType[amountOfEntries];
int[] grades = new int[5];
```

Gán giá trị cho một mảng

```
arrayName[index] = value;

grades[0] = 15;

grades[1] = 12;
```

Thực hành tạo mảng và truy xuất giá trị

Lặp qua mảng

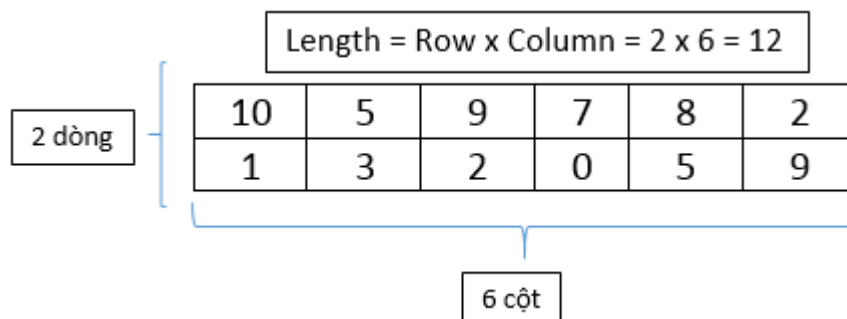
- Sử dụng vòng lặp for hoặc foreach

```
foreach(datatype variable in arrayName)
{
    // Xử lý
}
```

Mảng 2 chiều

Không giống như mảng một chiều, mảng đa chiều cho phép chúng ta lưu trữ dữ liệu trên nhiều dòng.

Kích thước của mảng được xác định dựa vào số dòng và số cột tương tự như một sheet trong Microsoft Excel và được phân làm 2 loại như sau

Khai báo mảng 2 chiều:

```
datatype[,] arrayName = new datatype[rows , columns];
```

Jagged Array

Jagged Array tương tự Rectangular Array ngoại trừ số cột trên mỗi dòng có thể khác nhau. Hình bên dưới là một ví dụ

10	5	9	7	8	2
1	3	2	0	5	9
3	1	2			

Bài 23: Tổng quan về Generic và Non-Generic Collection

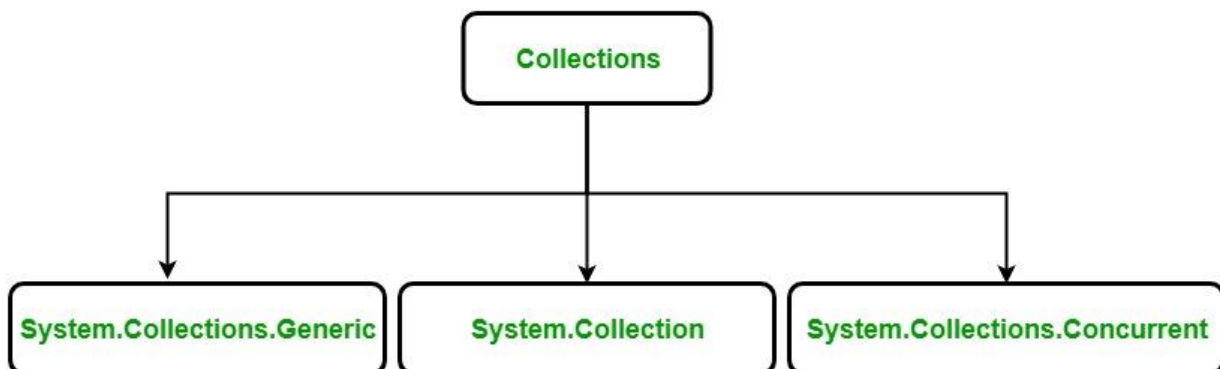
- Collection là các class mà chúng ta có thể dùng để lưu trữ tập hợp các object.
- Không giới hạn một kiểu của object
- Không giới hạn kích thước, nó có thể tăng lên khi chúng ta thêm phần tử.

Tại sao chúng ta cần đến Collections:

- Sử dụng chúng để lưu trữ, quản lý và thao tác một nhóm các đối tượng hiệu quả hơn.

Có 2 loại Collections:

Non-Generic	Generic
Có thể lưu trữ bất cứ kiểu nào của đối tượng	Giới hạn một kiểu của đối tượng
Nằm trong namespace System.Collections	Nằm trong System.Collections.Generic

Characteristics	Non generic	Generic
Source Code Size	Larger: You need a new implementation for each type	Smaller: You need only one implementation regardless of the number of constructed types
Executable Size	The compiled version of each stack is present, regardless of whether it is used.	Only types for which there is a constructed type are present in the executable.
Ease of Writing	Easier to write because it's more concrete	Harder to write because it's more abstract
Difficulty to Maintain	More error-prone to maintain, since all changes need to be applied for each applicable type	Easier to maintain, because modifications are needed in only one place

Bài 24: Các loại Collection

Lists

Dictionaries

Queue & Stack

Tham khảo: <https://tedu.com.vn/lap-trinh-c/cnet-can-ban-hieu-biet-ve-cac-collection-trong-net-framework-90.html>

Bài 25: Cách debug ứng dụng C#

Bài 26: Lập trình hướng đối tượng (OOP)

Bài 27: Tính chất kế thừa (Inheritance)

Giới thiệu về tính chất kế thừa

Ví dụ demo

Từ khoá virtual và override

Bài 28: Tìm hiểu về Interface

Bài 29: Giới thiệu về IEnumerator và IEnumerable

Bài 30: Tính đa hình (Polymorphism)

Giới thiệu tính đa hình

Từ khoá sealed

Abstract class

Interface và abstract class

Ví dụ về đọc ghi 1 file

Bài 31: Tính trừu tượng (Abstraction)

Bài 32: Sử dụng kiểu tập hợp (Enum)

Bài 33: Sử dụng Math class

Bài 34: Sử dụng DateTime

Bài 35: Kiểu Nullable

Bài 36: Hiểu và sử dụng Lambda Expression

Bài 37: Sử dụng Multithreads

Bài 38: Tổng kết khoá học

Tổng kết những vấn đề đã học

Các vấn đề cần tìm hiểu thêm (chưa nằm trong khoá học)

1. Regex
2. Struct
3. Delegate & Event
4. Anonymous Methods